

i w obecności przedstawiciela wyznaczonego przez zainteresowaną misję dyplomatyczną. Jeżeli żądanie to zostanie odrzucone, bagaż lub przesyłka zostaną zwrócone.”,

Sudan dnia 13 kwietnia 1981 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Immunitety i przywileje dyplomatyczne przewidziane w artykule 37 ustęp 2 konwencji, uznane w prawie zwyczajowym i w praktyce przez państwa na rzecz szefów misji i członków personelu dyplomatycznego misji, nie mogą być przyznane przez Rząd Demokratycznej Republiki Sudanu innym członkom personelu misji, chyba że nastąpi to na zasadzie wzajemności. Rząd Demokratycznej Republiki Sudanu zastrzega sobie prawo do interpretacji artykułu 38 konwencji w ten sposób, że członkowi personelu dyplomatycznego, który jest obywatelem albo stałym mieszkańcem Sudanu, nie zapewni on immunitetu jurysdykcyjnego lub nietykalności, nawet jeżeli zakwestionowane czynności stanowią oficjalną działalność wykonywaną przez tego członka personelu dyplomatycznego w ramach jego zadań.”,

Mozambik dnia 18 listopada 1981 r.

z następującymi oświadczeniami:

„Ludowa Republika Mozambiku korzysta z okazji, aby zwrócić uwagę na dyskryminacyjny charakter artykułów 48 i 50 niniejszej konwencji, które uniemożliwiają niektórym państwom przystąpienie do niej. Biorąc pod uwagę szeroki zasięg konwencji, mającej wpływ na interesy wszystkich państw na świecie,

powinna ona być otwarta dla wszystkich państw. Ludowa Republika Mozambiku uważa, że wspólne uczestnictwo państw w konwencji nie oznacza oficjalnego uznania tych państw.”,

Indonezja dnia 4 czerwca 1982 r.,

Republika Wysp

Św. Tomasza i Książęcej dnia 3 maja 1983 r.

Zgodnie z artykułem 51 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw trzydziestego dnia po złożeniu odpowiedniego dokumentu przystąpienia.

Ponadto podaje się do wiadomości, co następuje:

— Arabska Republika Syryjska w ślad za dokumentem przystąpienia, złożonym dnia 4 sierpnia 1978 r. (Dz. U. z 1979 r. Nr 3, poz. 14), złożyła dnia 15 marca 1979 r. następujące oświadczenie:

„Wyłączenie przewidziane w artykule 36 ustęp 1 konwencji nie będzie miało zastosowania do członków personelu administracyjnego i technicznego misji, z wyjątkiem pierwszych sześciu miesięcy po ich przybyciu do państwa przyjmującego.”,

— Chińska Republika Ludowa wycofała dnia 15 września 1980 r. zastrzeżenie zgłoszone do artykułu 37 ustępy 2, 3 i 4 konwencji (Dz. U. z 1976 r. Nr 17, poz. 110),

— Rząd Kiribati przesłał dnia 2 kwietnia 1982 r. notyfikację o sukcesji obowiązującej od daty uzyskania niepodległości,

— Rząd Tuvalu przesłał dnia 15 września 1982 r. notyfikację o sukcesji obowiązującej od daty uzyskania niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

160

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 maja 1984 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 3 lit. b) i artykułem 33 Konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r. (Dz. U. z 1951 r. Nr 11, poz. 85 i z 1962 r. Nr 48, poz. 236), następujące państwa złożyły Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji w niżej podanych datach:

Malediwy	dnia 1 czerwca	1978 r.,
Dżibuti	dnia 30 czerwca	1978 r.,
Gambia	dnia 2 października	1978 r.,
Lesotho	dnia 3 sierpnia	1979 r.,
Dominika	dnia 21 lutego	1980 r.,

Fidzi	dnia 18 marca	1980 r.,
Bahrajn	dnia 21 kwietnia	1980 r.,
Zimbabwe	dnia 12 stycznia	1981 r.,
Saint Lucia	dnia 2 marca	1981 r.,
Belize	dnia 25 maja	1982 r.,
Vanuatu	dnia 24 czerwca	1982 r.,
Suazi	dnia 2 listopada	1982 r.

Zgodnie z artykułem 35 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw w trzydzieści dni po złożeniu odpowiedniego dokumentu przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.